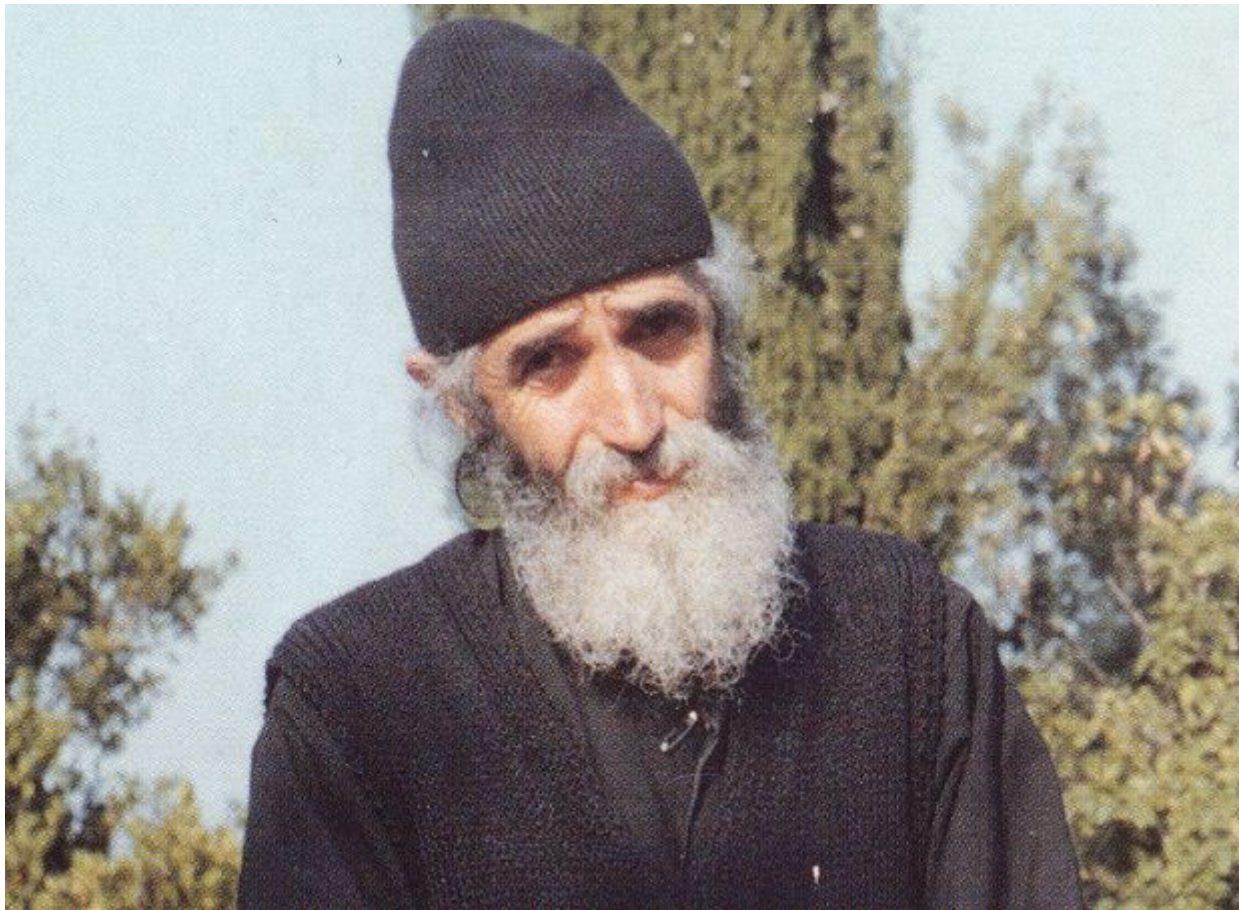
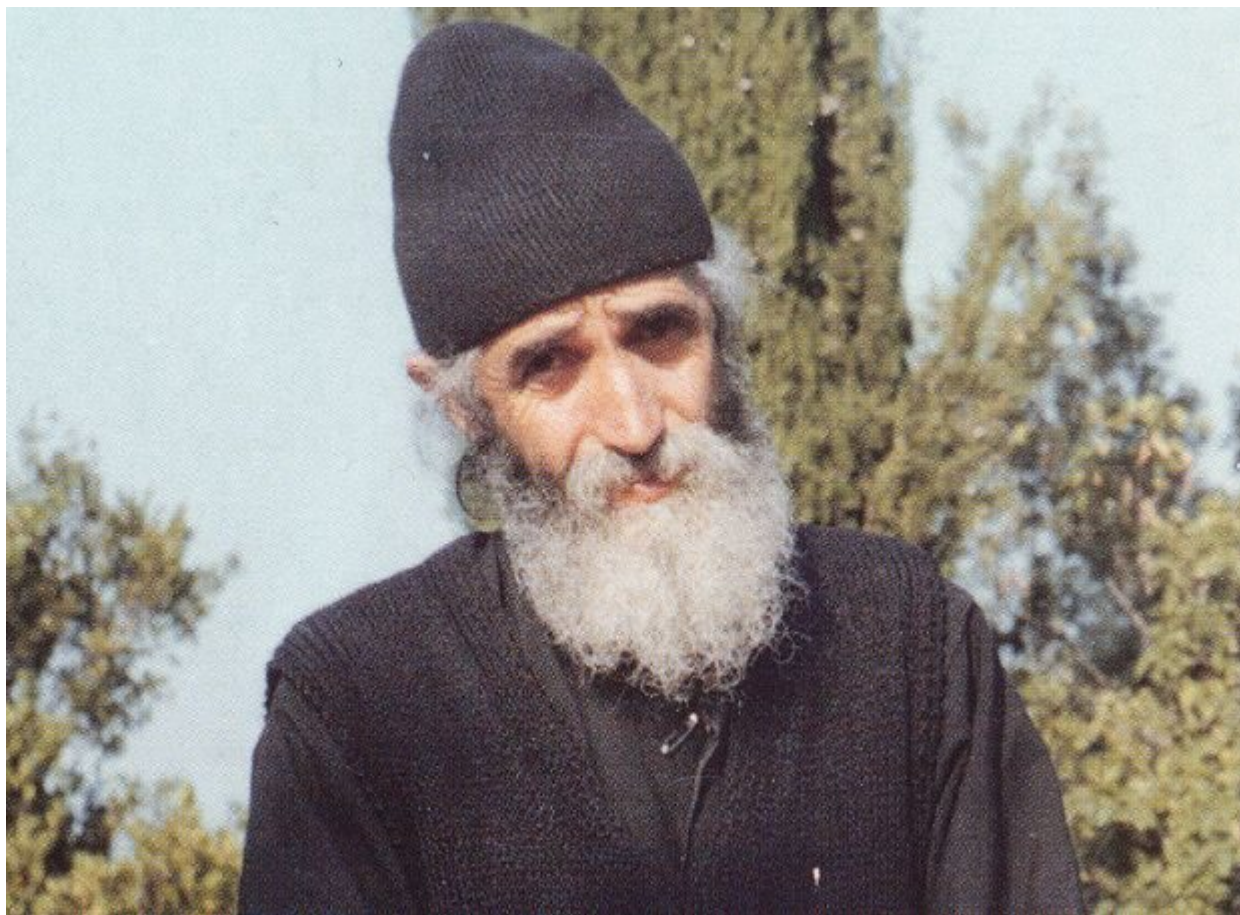

23 Νοεμβρίου 2019

Άγιος Παΐσιος: Το ζόρισμα δεν βοηθάει τα παιδιά...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Όσιος Παΐσιος Αγιορείτης (1924-1994).

Μερικοί γονείς κάνουν μεγάλο στρύμωγμα στα παιδιά τους, και μάλιστα μπροστά σε άλλους! Λες και έχουν ένα μουλάρι και το οδηγούν με την βέργα να πάη ίσα μπροστά• έχουν το καπίστρι στο χέρι και του λένε: «Να περπατάς ελεύθερα!».

Ύστερα φθάνουν και αυτά στο σημείο να τους δέρνουν. Σήμερα ήρθε μια μάνα με το παιδί της -ένα παλληκάρι μέχρι εκεί επάνω-, που ήταν άρρωστο. «Τι να κάνω, Πάτερ; μου λέει, το παιδί μου δεν τρώει και δεν θέλει ούτε να μας δη». Της είπα τι να κάνη και με ξαναρωτάει: «Τώρα τι να κάνω;».

- Μήπως, Γέροντα, δεν κατάλαβε τι της είπατε;

- Πώς δεν κατάλαβε! «Εγώ ούτε μια ώρα, της είπα, δεν μπορώ να καθήσω μαζί σου, πώς να μείνη το παιδί μαζί σου; το παλάβωσες!». «Όχι, μου λέει, το αγαπάω». «Τι το αγαπάς, αφού δεν αναπαύεται κοντά σου• θέλει να φύγη από το σπίτι, γιατί θέλει να βρίσκεται σε άλλο περιβάλλον. Όταν βρίσκεται μακριά σας, είναι μια χαρά. Για να μη σας θέλη, φαίνεται φταίτε κι εσείς. Να μην το ερεθίζετε• το σακατεύεις το παιδί έτσι που φέρεσαι. Με το καλό να του φέρεσαι, με υπομονή».

Αφού της είπα όλα αυτά, με ξαναρωτάει: «Τι να κάνω; Το παιδί δεν μας θέλει». Πώς να συνεννοηθής έτσι; Να είναι το παιδί μια χαρά και να το βγάζουν χαζό. Αυτό είναι βλάβη.

Με το ζόρισμα οι γονείς δεν βοηθούν τα παιδιά• τα πνίγουν. Συνέχεια «μη αυτό, μη εκείνο, αυτό καν' το έτσι...». Πρέπει να τραβούν τα γκέμια τόσο που να μη σπάζουν. Να ελέγχουν με τρόπο τα παιδιά, για να τα φέρνουν σ' έναν λογαριασμό, αλλά να μη δημιουργούνται χάσματα μεταξύ τους.

Να κάνουν ό,τι κάνει ο καλός κηπουρός, όταν φυτεύη ένα δενδράκι: Το δένει απαλά με ένα σχοινάκι σε έναν πάσσαλο, για να μη στραβώσει και να μην τραυματίζεται, όταν το γέρνει ο αέρας λίγο δεξιά-λίγο αριστερά. Το φράζει κιόλας γύρω-γύρω και συγχρόνως το ποτίζει, το φροντίζει, μέχρι να μεγαλώσουν τα κλωνάρια του, για να μην το φάνε τα κατσίκια. Γιατί, αν το κουτσουρέψουν τα κατσίκια, πάει, καταστράφηκε.

Ένα κουτσουρεμένο δένδρο ούτε να καρπίση μπορεί ούτε σκιά να κάνει. Όταν μεγαλώσουν τα κλωνάρια του, τότε ο κηπουρός βγάζει τον φράχτη, οπότε και καρπίζει το δένδρο και στην σκιά του μπορούν να φιλοξενοούνται και κατσίκια και πρόβατα και άνθρωποι.

Οι γονείς όμως πολλές φορές από υπερβολικό ενδιαφέρον θέλουν να δέσουν το παιδί με σύρμα, ενώ πρέπει να το δένουν απαλά, για να μην το πληγώνουν. Να προσπαθούν να βοηθούν τα παιδιά με τον αρχοντικό τρόπο, ο οποίος καλλιεργεί το φιλότιμο στις ψυχές τους, ώστε να καταλάβουν το καλό ως ανάγκη.

Να τους εξηγούν το καλό, όσο μπορούν με καλό τρόπο, με αγάπη και με πόνο. Θυμάμαι μια μητέρα που, όταν έβλεπε τα παιδάκια να κάνουν καμμιά αταξία, τα μάτια της βούρκωναν από πόνο και τους έλεγε: «μη, χρυσό μου παιδί». Και με το παράδειγμά της τους μάθαινε να αγωνίζονται με χαρά, για να αποφεύγουν τους πειρασμούς της ζωής, να μην τaráζονται εύκολα μπροστά σε μια δυσκολία, αλλά να την αντιμετωπίζουν με προσευχή και με εμπιστοσύνη στον Θεό.

Από το βιβλίο του Οσίου Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, Λόγοι Δ', "Οικογενειακή ζωή", έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου "Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος", Σουρωτή Θεσσαλονίκης.